

Du lyssnar på en produktion av Norwell Studios.

Det är 2006 hittades ett äldrepår i brandrösterna av en ebrön villa i Byxelkrok.

Kropparna skickades till rättsmedicinska i Linköping och enligt rapporten därifrån har det kommit fram uppgifter som pekar på att paret brackts om livet.

Din mamma är döpja.

Din mamma är dö. Hon kommer aldrig tillbaka.

Det vet jag.

Såknar du din mamma?

Ja, jag saknar det. Jag skulle helst ha allt.

Havt det ojord?

Jag skulle ha haft henne kvar.

Det är en ebrönnet allt vi hoppar.

Det här är för hörsrummet och serien Modbränderna på Öland.

Du lyssnar ju på den andra delen.

Visst är Babo om den här förra en första gång du träffade Myle?

Jag berättade före den när jag åkte hem från Jonas när han hade frågat mig.

Och vad sa hon då?

Ja, hon ville säga det.

För det var ju svarta pengar. Det är ju väldigt intressant.

Det har nu gått två och en halv månad

sen Babo och jobben hittades inbrända i sitt hus i Byxelkrok på norra Öland.

Samma dag, som Pierre säger,

att han och hans mamma hade ett bankmöte implanerat för att diskutera ett möjligt lån.

Ett lån som skulle lösa hans skuld till kronofogden.

Axel Tomasson är en gammal vän till Pierre och hans familj.

Pierre, som kände Axel sen barnsben, beskriver honom som min favorit.

När Axel dör i slutet på 90-talet säger Pierre att han och hans mamma ärver Axel skog.

Pierre berättar i förhör att han är den som hittar Axel avliden i sin säng

förmodligen till följd av en järnblödning.

Skogen som Pierre och hans mamma har ärvt är inte Pierres på pappret, berättar han.

Då de tog över skogsfastigheten, tog de enligt Pierre ett gemensamt beslut

om att Babo skulle stå som ensam ägare.

Detta på grund av Pierre skulder och risken att förlora skogen till kronofogden.

Men vid en eventuell försäljning skulle de dela lika på vinsten.

Pierre har fått löfte om ett förskott av Jonas Müller, köparen av skogen, på cirka 450 000 kronor.

De har tillsammans med juristen Magnus Frid upprättat ett skuldebrev på denna summa.

I tidigare förhör har Pierre benämnt detta dokument som ett köpeavtal,

alltså en skriftlig överenskommelse om att köpet kommer att ske.

Polisen förtydligar för Pierre att detta avtal han och Müller har skrivit endast är just ett skuldebrev.

Alltså ett papper som säger att Pierre är skyldig att betala tillbaka den summa som han har lånat.

Det blir viktigt för polisen att ta reda på hur mycket Babo faktiskt visste om denna planerade försäljning

av den mark som hon stod som ensam ägare på.

Förhör med Pierre Karlsson den 14 och den 16 november 2006.

Så här säger Jonas Müller i ett förhöriga hållt med honom.

Ni hade varit hos Frid så säger han så här.

Det hade nu framkommit att moden som ägde aktuell går varför Müller frågade om de inte behövde ta kontakt med henne.

Och Pierre uppgav då att detta inte behövdes utan att allt var i sin ordning.

Ja då hade ju det kommit fram när ni satte hos Frid.

Ja han hade ju frågat mig innan.

Det var ju när han hade frågat mig och vi hade kommit överens om ett pris.

För det kom inte överens om det här precis.

För det var ju att jag fick pengar av honom.

Det var ju då vi var där.

Han sa att jag ville ha ett papperskrivet på det här.

Behöver man då inte ta kontakt med den som äger marken?

Ja kanske.

Jag vet inte.

De andra affärerna har jag gjort.

Det är liksom jag har styrt och ställt eller vad det heter.

Sjöt om dem för Morsan har ju inte gjort det.

Har du ingen fördelen på varför du svarar Jonas Müller på det här viset?

Har det inte varit lämpligt att ta kontakt med den som äger marken?

Jo, jag kunde ju åka hem till Morsan lika gärna.

Ja, sen säger du att du informerade Barbra om det här efteråt.

Vi hade ju talat om det tidigare.

Jonas Müller hade ju inte en aning om att Barbra stod som ägare tillgår.

När ni var hos Frid så säger han ju till dig att vi kanske ska informera din mamma.

Då visste ju inte Jonas Müller att hon ägde går den själv.

Nej, på pappret ja.

Vi levde ju som om vi ägde den tillsammans helt klart.

Därför liksom, jag räknade den som halva min och det gjorde Morsan också.

Gjorde Müller det också?

Ja, han trodde väl att vi ägde den tillsammans.

För så kände jag det.

Så påpekar jag det.

Det är klart.

Han kunde ju inte veta någonting annat.

Jag kan för Gösse namn inte sälja en stor gård utan att fråga Morsan då som äger den.

Som står som ägare på pappret.

Du har ju upprättat ett skuldebrev utan hennes namn på.

Nej, men jag åkte ju hem med det till hennes.

Hur mycket pengar fick hon av den här summan som du fick?

Hur mycket hon fick?

Av den summan 300, vad sa du, 450?

Ja.

25, 30 kan.

Och du står fast vid att ni delar på inkomsterutgifter som du sa i början på företaget?

Ja, i slutändan.

Ofta fick jag mer.

Men jag hade ju ofta större hål och stoppa i.

Var hon nu med den här fan?

Jag har fått 30 000 för det här.

Ja, det var väl...

Vad sa hon?

Ja.

Det blev det här över till mig.

Det är allmänt känt i det lilla samhället att Pierre Carlson har dålig ekonomi.

Flera vittnar om att han har bett om att få låna pengar genom åren.

Ett vittne berättar att han dagen innan branden blir kontaktad av Pierre och får frågan om man kan tänka sig att låna ut 200 000 kronor.

Pierre beskriver då sin stress över skulden till kronofogden som ska drivas in dagen efter.

Det finns även en vittnesuppgift om att Pierre ska ha pratat om ett bråk med sin mamma Barbro under dessa dagar.

Och tvivel växer kring ifall mötet på banken någon sin skulle äga rum.

Enligt Pierre är mamman fullt medveten om kommande försäljning och om deras bankmöte den 31 augusti.

Hon har lovat att ta med det skuldebrev som Pierre och Jonas har skrivit hos Magnus Frid.

Skuldebrevet som Pierre hävdar att Barbro har fått i handen direkt efter att det skrevs.

Fortsatt förhör med Pierre Karlsson den 16 november 2006.

Reaktionen vill jag veta när du överlämnade här till din mamma.

Ja det vet jag inte riktigt vad hon sa där.

Var det någon annan närvarande?

Nej då hade hon inte tagit emot det.

Hon hade inte tagit emot det?

Ja alltså öppnat eller någonting. För då hade hon smusslat undan det.

Ja varför skulle hon ha smusslat undan det?

Det gick inte att tala om affärer i närheten.

Choppen fick inte ens vara i närheten när vi pratade om några affärer.

Du nämnde det ju igår Pierre.

Du nämnde ju det igår och då sa du igår i förhöret så säger du.

Så sa du att du tyckte att hon var barnslig.

Jo lite grann barnslig.

Choppen och hon levde ju för jösenamn ihop.

Men för dig spelade ingen roll om Choppen var närvarande.

Nej det hade inte gjort mig.

Sådär någon gång var hon stoppade det här skuldebrevet köperkontraktet.

Nej.

Det gjorde hon inte.

Det har jag ingen aning om.

Nej.

Antingen om hon la det i kassaskopet eller i brevhögen som stod vid köksbordet där.
Det stod en brevhög där så såg det här.
Jag förstår att du inte såg det Pierre. För det finns inget.
Va?
Det finns inget skuldebrev eller köperkontrakt som du har lämnat över till din mamma.
Nej.
Hur vet du det?
Vi behåller du fortfarande att du varit hemma hos din mamma och överlämnat det här.
Ja.
Det gör du.
Ja det är det.
Berätta exakt hur det gick till när du fick det här.
Exakt.
Ja berätta exakt hur det gick till när du fick det här köperkontraktet eller skuldebrevet.
Berätta om det.
Ja men.
Nej berätta Pierre.
Ja.
Ja jag ska berätta.
Jag åkte till Jonas och vi åkte bort till Magnus Frid och Jonas förklarade hur läget var.
Så gick han in till kontoret och skrev det här pappret som jag skrev på.
Ja och skulle det vara ett köpavtal eller skulle det vara ett skuldebrev?
Ja det vet jag inte.
Men tidligen så blev det ju ett skuldebrev.
Ja.
Det har jag ingen aning om och jag kanske inte brydde mig om det för jag fick lite pengar som jag var i så stort bähon.
Ja nu ska du lyssna mycket nog på mig Pierre.
När du och Jonas kom till Magnus Frid så sa ni att det skulle upprättas en handling för ett förskott på skogen som Jonas skulle köpa.
Vet du det?
Jag hör inte.
Jag berättade en handling som skulle gälla ett förskott på skogen som Jonas skulle köpa.
Och då sa Magnus att det är bättre att ni skriver köpbehandling istället.
Men det ville de absolut inte säga Magnus utan det skulle bara vara ett kvitto.
Och både Pierre och Jonas var överens om att det bara skulle vara ett kvitto.
Ja.
Och du vet väl själv vad du föreslod Magnus skulle skriva?
Nej jag höll bara med Jonas det är jag säkert.
Ja Magnus säger att båda två läste igenom skuldebrevet och var överens.
Jonas och Pierre stod bakom och tittade på datofärmen där skuldebrevet växte fram.
Och efter att det var utskrivet så läste båda igenom det och hade inga invändningar.
Men jag var väl nöjd att jag fick låts pega.
Ja du läste igenom brevet.

Ja jag fattade liksom inte eller nej.
Jag läste väl inte överskriften men det skulle vara väl det första man ska läsa.
Men jag har ju sett att...
Ja förstår du vad vi menar med det här Pierre?
Förstår du vår diskussion med dig?
Nej.
Det gör du inte?
Nej jag liksom fattar.
Du tar inte sanning till oss.
Du har lämnat första gången vi pratade.
Nej du pratar ja.
Första gången när vi träffades i Borgholm så uttryckte du klart och tydligt.
Det var ett köpekontrakt.
Du uttryckte det klart och tydligt att det hade din mamma fått.
Det skulle jag också få.
Magnus Frid, han sa så här.
Jag drar ut två stycken.
Ett original, det skrivit Pierre på och det fick Jonas Müller.
Den andra kopian behöjlade jag utan underskrift.
Pierre fick ingenting över huvud taget.
Sen frågar vi Jonas och Jonas säger så här.
Pierre har inte fått någon om mig.
Han har inte fått någon kopia eller någonting.
Jo.
Säg ja.
Hur kan du då påstå att du har lämnat detta till Värbor?
Förstår du vad du misstänkt för Pierre?
Jag förstår vad jag misstänkt för.
Förstår du det?
Ja det gör jag.
Ja.
Och därför tycker jag att det här är helt sjukt.
När det blir så här donkt.
Det är sjukt.
Ja.
Istället det.
Det är rätt.
Det håller vi med om.
Hur ligger det till er?
Din mamma känner naturligtvis inte till affären.
Jo, hon kände till affären och fick ett papper.
Hon har inte fått något skulde brev?
Jo.
För det finns inget.

Ja, dagen efter så ska kronoforden ha cirka 204.159 kronor.
Annars så går du i konkurs.
Och på natten så omkommer din mamma och jobben.
Ja men jag har inte gjort det.
Inte på en naturlig väg.
Barbro Karlsson är sedan en tid pensionerad från sitt arbete som taxischafer.
Enligt vittnesuppgifter pratar hon ofta om sin egen dåliga ekonomi
och hur hon har svårt att få pensionen att räcka till.
Trots detta vittnar vänner och bekanta till Barbro
att Pierre tar stora delar av hennes pension.
Hon ska även ha klagat över att hon var trött.
Och hans ständiga frågor om lån och pengar.
Det finns också vittnesuppgifter
om att Pierre sen tidigare har lånat 200 000 kronor av jobben.
Fortsatt förhör med Pierre Karlsson, den 16 november 2006.
Barbro har sagt så här till en vän innan att hon har blivit högre.
Och att hon har blivit hotad av dig, Pierre.
Nej, nej, nej.
Barbro säger till en vän innan att du har puttad henne i förkärla trappen.
Men Barbro har sagt många gånger att jag orkar snart inte leva mer
för Pierre pressar mig på pengar.
Något i stid med det hon sagt.
Nej, helt ofattbart gör det.
Du får gärna berätta.
Du behöver inte ljuga mer för oss, Pierre.
Du behöver inte göra det.
Du ska säga som du ligger till.
Ja, jag har försökt och gjort hela tiden.
Nej, du har inte försökt, utan du har försökt och vilser reda oss
genom att inte tala sanning.
Du har ändrat uppgifter under hela utredningens gång.
Jag ska inte säga alla, men väldigt många människor visste ju om
att Barbro var så...
Jag försökte ha in i helvete trött på de här fastighetsaffärerna.
Hon uttalade att hon inte ville leva längre för att du höll på så här.
Hon har uttalat att du har puttad henne i trappan
och du har hotat henne.
Du har mage att sitta här och skratta, Pierre.
Jag skrattar inte.
Vad var anledning till att din mamma kom så sällan på besök?
Ja, det vet jag inte.
Ja, men nån...
Du har väl funderat på det på något vis?
Ja, det har vi gjort.

Vi har diskuterat rätt mycket i Karin och jag.
Och vi kan inte veta varför.
Har du inte en...
Nej.
Inte en fundering, eller?
Nej, jag förstår inte varför.
Att hon inte vill komma och hälsa på ofta.
Vi vill ju att hon skulle komma lika mycket som barnens mormor.
Men nej.
Vad tror du händer där hos din mamma på natten?
Jag har ingen aning.
Nej, din fundering.
Din mamma är död och jobben är död.
Jag vet att hon är död.
Berätta.
Vad tror du?
Jag hade gärna haft henne för att vara i livet.
Berätta, vad tror du?
Nej, jag vet inte.
Om det hade varit något där...
Ja, det här går till.
Vem skulle ha motiv att göra så här?
Vet du?
Nej, men du måste ju ha funderat.
Då är ju suttit här nu i...
Ja, jag kan inte förstå att...
De hade ju inte några ovänner över huvud taget.
Det kan du inte.
Men det måste ju varit någon som var väldigt desperat så mycket in där.
Jag vet vem besyftar på, men jag har ju inte gjort det, Patrik.
Jag har ju inte gjort det.
Var det något som gick snett där när ni talade du och Barbo?
Går du dit där senare på kvällen och tala med dem?
Nej, jag var ju inte hemifrån gården.
Men den här hotbilden din mamma kände?
Va?
Din mamma kände jag av en hotbild.
Hon kände sig rädd.
Nej, skitsnack!
Det är någon som har uttryckt att hon var rädd i din fysiska närvaro.
Nej, det tror jag inte.
Att hon blev lite tillbaka draken.
Nej, det kan jag inte tänka mig.
Nej, jag märkte i alla fall inte någonting åt av det.

Och det här med trappan, vad hände då?
Vi har väl varit upp och tittat på taket inifrån garderoben.
Men det är väl ett eller ett halvt år sedan.
Ja, det vet jag inte.
Men när vi kommer ner då och ska gå in i köket,
när vi är i hallen eller ja, kristen,
precis innanför ytterdören,
då trampar jag snett på något som då på golvet.
Det var mattkanten.
Det var mattkanten.
Och då satt jag även på hennes axel.
Hon har ju så dåliga ben.
Men ingen av oss ramlade.
Jag förklarar förmorsan varför jag hade vinglat till.
Det är ganska vanligt att jag gör sig det här tot.
Men Barbe har ju vittnat om det här, att du puttade henne.
Ja, men det har jag inte.
Nej.
Men det är lite överdrivet bara, utan morsan, helt säkert.
Men det fanns ju någon slags disharmoni i det mellan.
Ni var ju inte riktigt kontanta med varandra, du och Barbe.
Nej, jo, det ska jag säga,
att jag inte liksom, när vi pratade så fanns det ingen...
Jag tyckte att du var en stor skitstöver.
Tyckte du det?
Ja, inte exakt.
Hon hade sagt det, exempelvis när du åkte förbi där.
Där åker den, jäven eller räken.
Det är trogant.
Nej, men jag säger att vi vet det.
Det satt nämligen fler folk där än hon sa det.
Ja, ja.
Och detta var ju nära anslutning till branden, några dagar innan.
Barbros Venina vittnar om att Barbe har berättat att efter Pierre puttade henne,
ska hon ha sagt till honom.
Den här gången fick du inte.
Det finns fler försvårande omständigheter för Pierre Karlsson
i anslutning till brandnatten den 31 augusti.
Pierre har ett omklostrat sår på sin hand när han anländer till mammas hus.
Han hävdar att han fått soret när han klivit ur duschen, trillat
och slagit sig på en skruv som sticker ut från vägen.
Soret blöder mycket och tekniker kan notera blod från Pierre
på flera ställen i badrummet.
Det återfinns även blod från Pierre i hans bil.

Men detta menar han kommer från ett annat tillfälle, då han fått en skada på sitt arbete.
Pierres detaljer om hur detta sor uppkommer ändras ett flertal gånger under förhören.
Polisen finner även anmärkningsvärt att Pierre sägs ha sprungit omkring på brandplatsen och visat upp detta omklostrade sor för flera i räddningspersonalen och även berättat att han är nydusbad.
Det är av stort intresse för polisen att lokalisera de skor och kläder Pierre hade på sig det aktuella dygnet för att kunna säkra spår som kan bekräfta eller utesluta att Pierre är gärningsmannen.
Förhör med Pierre Karlsson den 28 november och den 15 december 2006.
De här skorna har vi frågat om.
Du åker oss längre på skor på kontinen i Lötthorps byggmatten.
Polisen är där och tömmer och kan konstatera att den inte är tömd utan när du har slängt skorna så är allting kvar som fanns där utan de här skorna.
Ja, det förstår jag inte.
Man du förstår inte det nu?
Nej, det kan ju...
Jag kan inte liksom göra någonting åt det.
De ska vara där.
Eller skulle ha varit där omismen.
Ja, du har inte slängt dem.
Nej, jag har inte slängt dem någon annanstans.
Nej, det du menar är att någon har varit och tagit skorna.
Nej, jag vet inte.
Ja, det kan ju inte...
Jag kan inte ro för det.
Vad fan?
Ska man ta ett par gamla skor som är trasiga och luktar fan?
Nej, men jag säger inte det.
Men någon måste ju ha varit och norpat skorna då eller så har du inte slängt dem där överhuvudtaget.
Har du slängt dem?
Jag har slängt dem inte.
Har du slängt dem?
Jag har slängt dem i container.
Du tar inte fel på plats?
Nej.
Har du slängt dem i någon annan container?
Nej, nej, nej.

Var du på något annat ställe?

Nej.

Brenta upp dem?

Nej.

För du har ju den här tunnan här på gården.

Du kanske slänger dem där och bränder upp dem.

Nej, inte.

För det har ju hört så att du äldrar.

Eller rätt så bara är den här tunnan.

Ja, jag äldrar soper där, ja.

Du är ju lite besvärande för dig i den uppgiften.

Jag har skor, jag märker det.

Vad är det du är rädd för?

Rädd?

Ja.

Vad menar du då?

Jo, men det är ju någonting som du inte vill berätta.

Vad då vill berätta?

Ja.

Jag kan väl inte säga någonting som jag inte gjort.

Som jag antar att ni vill att jag helst ska tala om nu.

Vad är det?

Ja, att jag skulle ha gjort det där hemska helvete som hänt.

Det har jag inte.

Nej.

Vill aldrig är människa illa?

Det kan jag ta dem för er.

Aldrig någonsin har jag velat nån människa illa.

Och jag har aldrig gjort nån människa illa, eller?

Din mamma är döpja.

Din mamma är dö.

Hon kommer aldrig tillbaka.

Det vet jag.

Det vet jag.

Såknar du din mamma?

Ja, jag saknar den.

Jag skulle helst ha allt.

Har inte du gjort?

Jag skulle ha haft henne kvar, skulle jag säga.

Jag har inte gjort nånting.

Det där, det där.

Ni måste väl för fan inser att snart att ni har fel.

Förklara hur det har kunnat gå till så här.

Förklara för oss, Pia.

Hur det har kunnat gå så här.
Jag har ingen aning hur det här har hänt.
Jag har ingen aning.
Hur fan ska jag kunna ha haft det?
Jo, för att vi misstänker att du har gjort det.
Men vad ska jag göra för att ni ska tro på mig då?
Berätta som det är.
Men jag har inte gjort det.
Du är den enda som har ett motiv.
Nej, jag har för fan ingen motiv.
Varför duschar du, Pia?
Varför duschar du?
Därför jag har kapat tegel på dagen innan.
Jag duscher alltid innan jag går och lägger mig.
Ni kan ju fråga Karin om...
För det tror jag säkert hon säger också.
Sen missar du väl med dörren.
Källadörren.
Där.
Det är ju lite galet där också.
Vadå?
Källadörren.
Vadå det?
Ja, det blev inte riktigt som du hade tänkt, eller?
Jag hade ingen aning, vad fan ska man säga?
Du har ju tänkt på huset, Pia.
Du har tänkt på det är du som har startat elden.
Visst är det det?
Berätta hur du gjorde.
Nu får du ju fan ta mig och ge er alltså.
Det är du som har tänkt på eld.
Vad har du gjort av din arbetskol?
De har jag ju slängt.
Vadå någonstans?
I Containen.
Nej.
Har du eldat upp kläderna och skola?
Nej.
I den här tunnan du har?
Nej.
Eller vad har du gjort av kniven?
Vilken kniv?
Vilken kniv?
Finns den kvar?

Finns den kvar i huset?

Vilken kniv?

Ni tror inte, Pia.

Hade du planerat det länge?

Far åt skogen.

Eller var det en tillfällighet att det blev just den här dagen?

Nu får ni ta och ge er.

Jag har inte gjort det.

Jag är oskyldig.

Varför i helvete vill ni inte tro på mig?

Hur ska jag bete mig för att ni ska tro på mig?

Jag ska väl för fan inte bli oskyldig dömd i alla fall?

Den andra mars 2007 faller domen i Kalmar i Tingsrätt.

Det kan klarläggas att Pierre Karlsson har haft ett motiv.

Att han haft ekonomisk vinning i mordens stöd.

Han har inget Alibi för brottstillfället.

Och det har inte kunnat bevisas att Barbro kände till affären med myller.

Eller att hon skulle följa med till det avtalade mötet på banken den 31 augusti.

Det saknas dock teknisk bevisning som binder Pierre till brottsplatsen.

Och de uppgifter, gällande Pierre och Barbros relation, bygger på andra handsuppgifter.

Och bör därför värderas med stor försiktighet.

Kalmar i Tingsrätt finner därför att de omständigheter som skulle tala för att Pierre Karlsson begått gärningarna

är långt ifrån tillräckliga för en fällande dom.

Pierre Karlsson går därför fri och får ett skadestånd utbetalat för de månader han suttit hektad.

Pierre, som enda barn till Barbro, ärver hennes tillgångar.

Domen överklagas inte.

När Pierre frisläpps är stämningen på Några Öland upprörd.

Många tror fortfarande att Pierre skyldes.

Det finns vittnen som i efterhand har berättat att de är rädda för Pierre och undviker honom när de stötter på honom inne i byn.

Det finns också andra som står på Pierre sida och hävdar att han aldrig skulle göra sin mamma och jobba en illa.

Bland dem som tror på Pierre så oskuld och tar honom i försvar, står Gustave och Annika Nordander.

Vänner sedan en lång tid tillbaka.

De hjälper Pierre på fötter igen efter den långa häckningstiden.

Gustave ordnar snicka jobb åt Pierre och bjuder hem honom och hans familj på middag.

Åren går och livet för invånarna på Öland återgår sakterligen till den normala.

Men sex år senare, 2012, brinner det igen på ön.

I brandrestarna finner man två personer avlidna.

Pierre Svänner, Gustave och Annika Nordander.

Du har lyssnat på förhørsrummet och den andra delen i serien Mordbränderna på Öland.

I de kommande delarna hör du bland annat det här.

Jag uppfattar det som att hon betyder mycket för dig, Karin.

Du sa att Karin blir Ari.

Ja, ja, det är klart hon blir dig.

Ari, ja.

Och du främs.

Ja, det gör jag.

Ni kan inte bara göra så här. Ni får inte hitta på sådant här.

Det är ingenting vi hittar på, Pierre.

Va?

Det är ingenting vi hittar på.

Vad är du där för?

Ja, att hon ska lämna mig.